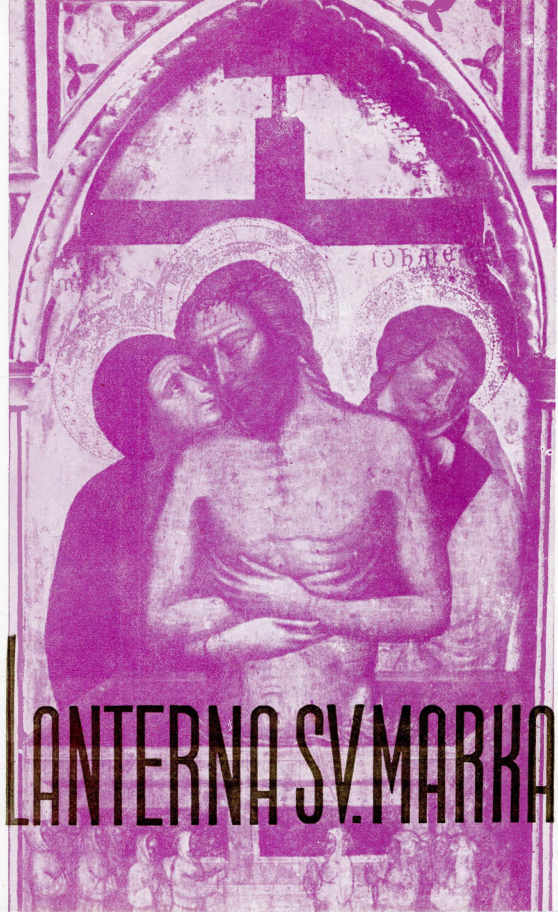

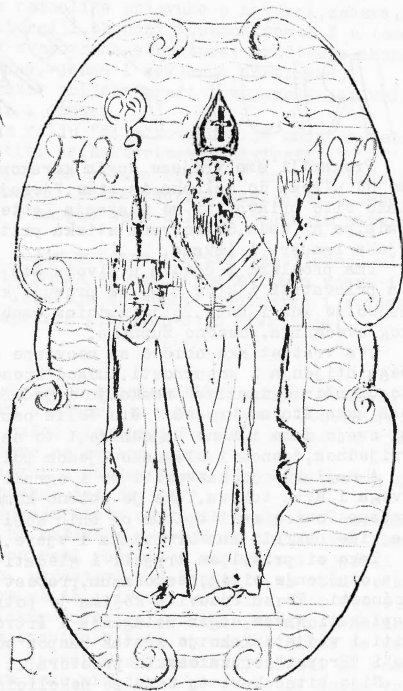

LANTERNA SV. MARKA

L
A
N
T
E
R
N
A

B.R.

1-2.

72.

RIJEČ

VLAHA

Pregazili smo vrijeme dugim korakom. Sve tamo od ulaska do izlaska iz zime. Vjerujte, nije lako bilo prihvatiti se slaganja Lanterne ni tada, pa ni sada. Svakovrsna stiska pritisla čovjeka iznutra i izvana.

Ima problema i časova u životu što ih treba prihvatiti i kroz njih se provući kako se najbolje zna i može. To je sudbina osobito svakog svećenika, posebno župnika.

Ova vrst stiske obično su neovisne od našega htijenja i mogućnosti. Kud god kreneš i što god učiniš izazivaš reakciju i pečaćenje baš zato što se krećeš i što želiš osuvremeniti svoje dane i dane Zajednice. I to na onom vrijednom, časnom i blagoslovljenom polju.

A najlakše je zatvoriti se i ograditi od svega i svih tokova. Tako je obično komodno i unosno. Pobire se i aplauz od onih koji neće da vide uskrsli dah krvi, duha i vjere.

Tako si prisiljen trpjeti i gledati patnju, otudjenje, bijeg, nesporazum, protest bespomoćnosti. To su časovi u kojima je potrebno i zaplakati. Nakon dugih zalaganja i žrtve osjetiti i vidjeti kako je kratak raspon od "Hosana" i "Propni" jeruzalemskih prostora...

Nije bitno kako to biva po nekojicini: važno je da je tako moguće u sredinama kakva je i -korčulanska...

Mnogo sam puta čuo uzvik: "Pustite nas u mir!" uz raznolike prizvuke o nevjeri, zabave, krivi, aliturgiji, ekonomiji, samoživosti. I u tomu se redale svakovrsne strukture: društvene, ekonomske, radne, vjerne i nevjerne, bratimske.

Zaista: vrijeme gradi i razgrađuje; vrijeme nosi i odnosi.

A za volju "mira" potrebno je mnogo butati, prepustiti se, auktoritet minimizirati.

Čovjek pak ostaje čovjek i ne može tako olako smagati snage, vedriti horizonte i sebe na laziti u mnogim tako bolnim, ojađenim situacijama.

Dok poziv, vrijeme i Crkva zahtijevaju ulaganje svih snaga za one bitne diljeve vjere i dmša što iziskuju sabranost, jedinstvo i svijest. Na to apelira g. Biskup-otac Biskupije;

++++
oooooooo
++++

Nezaboravna proslava 1000 god. sv. Vlaha u Dubrovniku u stvari je samo početak GODINE SV. VLAHA u našoj Biskupiji. Jubilej za godinu vjerske obnove na svakom planu.

G. Biskup u svojem Pismu iz kraja prošle godine posebno ističe:

a. sredjenje čisto civilnih brakova i konkubinata, - b. krštenje nekrštenih uključivši akciju disponirati roditelje na aktivni vjerski život, - c. uspostavljati kontakte sa otuđenim i otpalima za ih privesti prakticiranju vjere.

G. Biskup govori o potrebi predgoja naših vjernika, osobito bližih suradnika. Bitno je jedinstveno i koordinirano raditi. Odazvati se onom ocrtanom radu, misijskom poslu. To je danas važnije negoli čuvati okamenjene strukture inter-

nog života župe. Jedino tako se župa može obnavljati i napredovati.

++++
oooooooo

Tako se lako dolazi do konstatacije:

Kršćanski je jadno biti dezinteresiran za pitanje vjere i Zajednice, ali isto tako zlo donosi slijepo prijanjanje za forme, prava i običaje što ih vrijeme ili Crkva razumno skida "s dnevnog reda". Dobro se ovdje prisjetiti pitanja dokinutih pontifikalnih odličja korčul. Zajednici.

Vjernici su uglavnom razborito mirni i ne osjeća se onaj početni revolt. U stvari većina čeka i nada se nekom dobrom rješenju sv. Stoliće.

Ne može se zanimati izvjesne negativne rezultate u Zajednici. Liturgijska jednostavnost o blagdanima više ne okuplja onako najveći broj vjernika. Drukčiji su odnosi i stavovi mnogih prema izmjenjenom statusu župnika.

No potrebno je isticati veliku dobit Zajednice: župnik je unaprijed mobilan, a moguće promjene donosit će zajednici više napredka.

Vrijedno je dakle prihvatiti brisanje mnogih, sjajnih tradicija. I ne samo u navedenom.

++++
oooooooo

Statistika u mnogočemu pokazuje jad u našoj Zajednici. Ključni je problem nataliteta. To ističu i naučni stručnjaci i duhovni pastiri. Nažalost: kod nas je više lijesova negoli kolijevki. Kuda ovako ide naša Zajednica i nacionalno i vjerski? Onomadne mi jedna majka dvoje odra-

sle djece uzvikla: "Neka, neka: što manje rodjenih, što više abortusa- tako će biti manje opakih i nekrštenih na svijetu..." Zar ne, jezivo i tragično rečeno. Potrebno je vikati: Dajte, dajte nam mnogo dječice! A odlučno i isticati: odgajajte kršćanski od najranije dobi! Prije ili poslije doći će, vratit će se ono u djetinjstvu posijano do pune svijesti. Ali ako toga nema - onda se nema što ni vratiti. Onda nastupa tragedija i bol.

++++
oooooooo

Uskoro ćemo otvoriti vrata novoj turističkoj sezoni. Korisno je i radosno ovo sveopće ljudsko upoznavanje i ophodjenje. Korist je od toga i pojedincu i općem dobru. Ali znamo također koliko zamki, opasnosti i zloće kao talog iz go dine u godinu ostaje u nama. Pa umjesto da tada pojačamo svoje kršćanstvo radi samoobrane - a mi šaljemo "na odmor" i Krista i Crkvu i Vjeru!

A osobito mladji traže i primaju takova životna iskustva koja ih zarana mnogo koštaju, mnogo gube i tako postaju ubrzo odrtni za žaliti i plakati nad njima i roditeljima i društvom. Pučkoškolskoj dječici nalazimo u rukama kao štivo "dana": knjižice Miniput humor....?!

++++
oooooooo

Uskrsli Krist je pred nama! Nakon Muke i Velike sedmice i Kalvarije. U Njemu je jedino opravdanje vjernosti, dobrote i žrtve, - kao što je On i jedino osmišljenje ljudskog života na ovom svijetu.

Obnovimo kroz ove svete Dane ovu našu razum

nu,garantiranu i darovanu Vjeru u Kristovo i naše Uskrsnuće!Obnovimo se u duhu i volji i kroz Euharistiju kao poklonjeni zalag našega uskrsnuća.

Ocvjetali mindoli oblače se zatim zelenim ruhom kako bi prigrabili sunce i nasrkli se sokova pružajući umornima svoje lepeze hlada i odmora.Na jesen će odložiti odsluženo ruho, a iznijeti slatke plodove dugog truda...

Učitelj nas neprestano uči takovoj mudrosti života: dobro se poslužiti životom,zemljom i nebom,- iznijeti dobro društvu i bližnjemu,- da na kraju ne izostanu plodovi besmrtnosti.

Neka nad Uskrsli Krist sve jača u ovoj vjeri i nadi- pa u tom duhu nek vam svima bude

*Svetom
Albano!*

KRIŽEVI....

Naši kameniti križevi.Jest,od kamena na kame-
nu.Susretamo vas na tolikim mjestima:križevi na
ših baština,polja,naših ravnica.Na našim većim
i manjim brdima takodjer.Vidljivi ste.Na raskr-
šćima naših cesta i manjih putova.Na ulazu u na-
ša mjesta.Ona veća i manja.Ima vas i na posve o-
samljenim mjestima.Na tvrdim ledinama i pokraj
gustih šuma.U blizini ste i naših maslinika,Iz-
dižete se i po stranama padina našeg i susjed-
nih otoka.Onamo gdje kamen dominira.Suvereno
dominira svojim terasastim"ogradama"štiteći os-
kudnu zemlju od snažnih vododerina.A nijeste ri-
jetkost i na sivim hridinama-mrkentama naših ma-
njih i većih morskih uvala...

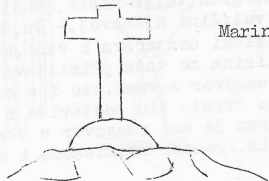
Križevi naši kameniti.Djelo ste ruku očeva,
djedova i pradjedova naših.Stari ste,kišom pra-
ni,poneki,zubom vremena,djelomično uzdržani,ali
i ljubavlju našom praćeni i popravljani.Mnogima
od vas i stoljeća kumuju.Atrakcija ste duha pro-
šlosti,ali i sadašnjosti.Rijetki ste s oznakom
imena i prezimena graditelja vaših.Anonimnost,
šutnja"govori"o veličini njihovoj.- Da,često me
dnevna šetnja fizički usmjerava k vama,kameniti
križevi naši. Blizina me vaša prisiljava na raz-
mišljanje...Na razgovor s vama,kao i s onima ko-
ji vas tu,na tako čvrstu tlu postaviše i -odoše.

I tih i prodoran je moj razgovor s vama i sa
graditeljima vašim.Prenosi me,misaono i osjećaj

no, u prošlost onih koji vas isklesashe i na tako dragim mjestima postaviše. Iskrsavaju mili likovi preplanula lica, žuljevitih ruku, znojem orošena čela. Orošena čak i onda kada zimski vjetrovi ližu i brišu sve unaokolo. Znojem orošena upravo radom na tim našim križovima kamenitim. Vjera, tvrda poput litice na kojoj stojite, podigla je i vas, kameniti križevi naši. Vjera i ljubav, zaista, uvijek i svugdje vas je jedina gradila. Tako uvijek i bješe. Nevjera i mržnja, uvijek i svugdje, samo rušila. I tako uvijek bješe.

I vi, križevi kameniti, bješte, ne jedan put metom rušenja i uklonjanja. Ipek i metom, vjerom i ljubavi, ponovnog dizanja, a srcem i cvijećem stalnog čašćenja. Iz razbijenih komada nanovo i stalno sastavljenih. Od kamena - na kamenu!

I kada biste, sticajem okolnosti, svi križevi naši, sa svih seoskih crkava i gradskih katedrala, sa svih zvonika i groblja, sa svih ras kršća i cesta, sa svih brežuljaka i planinskih vrhunaca, odjednom ili postepeno, nestali - una-toč tome ostao bi, poput granita, u svakom vjerno ničkom srcu, jedan nerazoriv, netaknut, nepokolebiv simbol snage-križ ljubavi i praštanja - poput onih koji ga u srcu nose kad i vas, kameniti križevi naši, postaviše. Vas, križeve naše, od kamena - na kamenu!

Marin V. Bučić

Kronika događaja

Nova časno majka

Č. Majka prof. Manes Karninčić 28. VIII. 1971. završila je službu Vrhovne starješice Kongregacije Anđela Čuvara II Dominikanskog reda.

Bila je na čelu Sestara 12 godina zdušno služeći Bogu, Redu i Narodu. Vjerno se darivala svojoj Zajednici kroz teško poratno vrijeme. A Korčuli je dobro poznato što je s. Manes kao profesorica i priora značila Kongregaciji i nama Korčulanima prije i tokom rata. Ona je srasla s čitavim ovim krajem i za otok Korčulu je upravo pojam "s. Manes"... Pristupačnost, dobrota, suosjećanje i svakovrsna pomoć! - to je S. Manes.

Ostaje i nadalje s nama: i na ovom. Joj se usrdno zahvaljujemo!

Vodstvo Kongregacije preuzela je novoizabrana Č. majka Marija Kulonja. Rodjena je u Dobro poljani na Pašmanu god. 1919. Profesor je geografije, etnografije i povijesti. U Redu je već vršila razne službe. Bila je 9 godina priora u Šibeniku, a kroz 9 godina odgajala je mlade sestre kao magistra u Korčuli.

Od srca je pozdravljamo. Želimo joj obilni Božji blagoslov za uspješan rad i razabiranje znakova Duha u današnjim vremenima kako bi mogla otkrivati nove putove koji će mlade generacije dovoditi Kristu i pružati dobro drugima

Zlatna S. Andjelika

Na svetkovinu Andjela Čuvara-2.X.1971.-proslavili smo 50 god.redovništva zlatne s.Andjelike prof.Prizmić.Bio je to za nju,a i za nas dan sreće i radosti.

Ujutro smo sudjelovali Misi zahvalnici koju je predvodio korčulanski Opat.Zajednički smo zahvaljivali Bogu za sve što nam je dao preko Svečarice.Misnik je i ukratko opisao vrline i darove kojima je Gospodin obdario s.Andjeličku, a preko nje tolike generacije našeg Grada,osobito djaka.

Čitav dan su se izmjenjivali čestitati.Svi su željeli sa svečaricom progovoriti koju riječ,kao da su se htjeli uvjeriti dali se tu zaista radi o osobi koja je doživjela 50 godina redovništva. Iz njene pojave i riječi se to nije moglo doznati: sva zrača vedrinom. Usprkos prohujašim godinama mladenački izgled je nije ostavio,kao ni njen svjež i duh.

Bila je čestitarima priredjena i skromna počast.Tu smo vidjeli i dar iz Vele Luke: savršenu kopiju broda"Mala Marija"-koji je pred 50 godina dovezao Slavljenicu u Korčulu...

Popodne su Sestre priredile malu akademiju. Bilo je uzvanika iz grada,Vele Luke,Dubrovnika...Razumljivo: njezino zvanje profesora omogućilo joj da odgoji nekoliko generacija mladih,Svi su joj ostali zahvalni i odani.

Tako je i danas.Mnogima se darivala i daruje kroz bogate plodove svog srca i uma; u mnogima kola"krv njenog duha".Još više:"U bilu svom slušah-otkucaje srđaca vaših...za svaki bol vaš i ja patih..."njezina je riječ.

ČESTITAMO JOJ-RADUJEMO JOJ SE-ŽIVJELA !!

Obnova umjetnina

Kroz prošlu godinu na ovamo uspjeli smo vlastitim sredstvima obnoviti nekoliko vrijednih umjetnina. Tako je

KATEDRALA dala obnoviti veliku palu sv.Hijacinta sa nek.oltara iz crkve Naše Gospojine,Dugo vremena visjela je u sakristiji Vele crkve kao propala stvar,Sada se vidi njezina ljepota i vrijednost.Izložena je na prazan zid uz sakristiju.Vjerojatno je djelo Baldissera d'Anna iz XVII st.

RIZNICA očekuje ponovno restauriran i rezbarijom dopunjen svoj divni poliptih Začeca,remek djelo Blaža Jurjeva Trogirana iz pol.XV st. Nakon Pariške izložbe zadržan je u Rest.zavodu Jug.Akademije u Zagrebu.

Portreti crkv.dostojanstvenika iz Rizinice, djela A.Longhia i U.Lampi iz XVIII st.takodjer takodjer su restaurirana.

BRATOVŠTINA SVIH SVETIH uspjela je većim troškom restaurirati u svojoj dvorani Zadnju Večeru iz XVII st.,a u crkvi sliku Obračanja sv. Pavla iz XVII st.Iz Zbirke ikona obnavljaju se dva velika križa iz XV st.,dok je uredjen kip sv.Roka iz XVI st.troškom Konzervatorskog zavoda u Splitu. Prokura je dala obnoviti Sv.Josipa.

GRADSKI MUZEJ takodjer je dao restaurirati troškom Mjesne zajednice nekoliko vrijednih slika iz bivše zbirke Boschi.Tu je nekoliko ikona i venecijanskih platna,XVI-XVIII st.

BRATOVŠTINA SV.ROKA dala je restaurirati izvorane svoju Posljednju večeru,djelo XVII st,a koja začudo na trpezi pokazuje umjesto janjeta-

-ribu! Slika je bila posve prebojena i oštećena.

BRATOVŠTINA SV.MIHOVILA obnovila je veliku palu na glavnom oltaru:Gospa sa svecima.Sada je prosjerala u punoj ljepoti kasnog mletačkog baroka XVIII st.

Spomen-ploče

Povodom proslave 100 god.preuzimanja naše Općine u hrvatske ruke na izborima god.1871.- Grad se odužio ovom jubileju i time,što je Mjesna zajednica obnovila veliku Tomislavovu ploču nad gradskim ulazom,teško oštećenu i skiniutu u vrijeme talijanske okupacije u prošlom ratu.

Skupština Općine postavila je u atriju spomen-ploču o 100 god.narodne općine; dok je drugu ploču postavila u dvorima obitelji Arnerić u čast dr Rafa Arneri,prvog načelnika.

Školski centar

Bivši Dom kulture,izgrađen dijelom od zgrade zadruge korčul.brodograditelja,postao je sasama trošan i tražio je temeljitu rekonstrukciju.

Preuzeše ga prosvjetne organizacije i nakon nekoliko mjeseci rada,osvanuo je lijep i obnovljen kao Školski centar. Ima tri dijela:zabavni,kulturni i ugostiteljski.Glavna dvorana za kino i kazališne predstave lako se preuredi u anfiteatar za prikazivanje Moreške.

Ovakav kako sada izgleda sliči prekrasnom svijetu.Dana 15.III.svečano je otvoren.

Hotelska izgradnja

Vodstvo hotel.pod."Bon Repos"izgrađuje novi veliki paviljon sa circa 200 kreveta,a proširuje restaurant s terasom.Mlade sile Poduzetaca ne daju se smesti raznim restrikcijama,već s pravom pronalaze sredstva kako bi ostvarivali velike i svima korisne zamisli.

A pod."Korčula"nastavilo je radove oko grandioznog objekta"Marko Polo".Tako se nadamo da će uskoro biti dovršen ovaj hotel visoke kategorije te u novoj sezoni biti i korišten.

Izložba

U prošlom siječnju Urbanistički zavod iz Splita priredio je u hotelu "Park"izložbu urbanističkih rješenja za naš grad.Planove je radi la grupa stručnjaka na čelu sa našim arh.Berislavom Kalogjera,a uz pomoć mnogih Korčulana.

Svakako,stara jezgra Grada ostaje netaknuta.Novi hotelski kapaciteti smještaju se u Lucici i na Soline.A izgradnja kuća i weekendica smješta se u uvali Medvinjaka i na Krmači.

Područje Pod Sv.Antun dobiva novo stambeno područje"Novu Korčulu".Tu je predviđena izgradnja i pastoralne ispostave.

Kulturno rušenje

Uz glavni ulaz u stari grad"na Punat"nedavno je srušena velika stambena zgrada Zovetti.Bilo je predviđeno urediti je za javne potrebe,ali pri radovima sazrela je misao da je najbolje s-

rušiti je i tako osloboditi stare gradske zidine, glavna vrata s kulom i pogled na niz lijd-pih kuća u ulici sv. Katarine. Tu će biti moguće urediti krasnu ugostiteljsku terasu. Trebalo bi još ukloniti kuću naslonjenu na Mali Revelin do portala Arsenala, ali zasada nije moguće stvoriti otkupninu. Svakako, obavljeni posao jedan je od najvažnijih u starom gradu, a priznanje za uvidjavnost pripada faktorima i Općine i Mjesne zajednice.

Velegrad....

Netko reče da Korčula spada među velegradove: i ona je vrlo često ras-kopavana...!

"Jarci i šanci"vide se na sve strane! Skoro je i opasno prolaziti njezinim ulicama i trgovima. No, bilo je to potrebno: uzemljiti tolike telefonske linije, pa vodovod sa Baterije, itd.

Brzo će dobiti i svoj "normalan" izgled: sa Uskrsom počimlje i turist. sezona!

Liturgijska KRONIKA

Gospa od zdravlja

21. XI.

Sa visoke niše oltara sv. Roka spustili smo časni Gospin lik na zlatno prijestolje kiteći ga kroz tri dana molitvama, cvijećem, mnogobrojnim svijećama i plemenitim prinosom stotinjak odjevnih paketa za znane i neznanе potrebne...

Nedjelja pripala je Kristu Kralju, Gospi i zaključnom slavlju Obrane Grada. Zato smo Kristu Kralju prinijeli jutro, a popodne Djevici.

Euharistijska svečanost uvečer prikazana je za dobro svih sudionika i dobrotvora našeg Jubileja. Don Stanko Lasić, župnik Smokvice, svojom prodornom riječju slavio je Gospu.

Na kraju razvila se procesija s kipom po pijaci u pratnji stotine svijeća i zanosnih grla mase vjernika na čelu sa 350 pričesnika...

Božićni doni....

Noćnu službu "Messa Bambina" služio je kateheta don Božopko 11 s. u noći. Govorio je toplo sa kupljenom uglavnom muškom svijetu. Vidjeli smo i nekoliko desetaka mladih radnika s naših gradilišta. Uopće, te svete Noći ispunjavao je Velu crkvu muški, najviše mladji svijet, pjevajući naše najdraže pjesme Božića...

A oko pola noći dosta se svijeta povuklo u kapeli časnih Sestara na Misi i na milom pjevanju Sestara.

Zabilježimo i Euharistijsku svečanost uvečer na sam blagdan Božića. Slavili smo u sva z vona Vele crkve- ali vidjeli smo pomanjkanje onog pravog božićnog veselja u broju i na licima sviju... Znaite zašto? Imali smo pred sobom svetu liturgiju-kako i svake nedjelje...bez one Pontifikalne svečanosti i draži koja nije samo godila osjećajima i tradicionalnom ponosom...A kad jednom budemo silno produhovljeni, oslobođeni svake vanjštine tradicionalnosti(?) onda ćemo shvatiti i jednako cijeniti Nedjeljnu misu ili Božićni pontifikal...

Božićna akademija

veselo je raspoložila mnoštvo djece i vjernika sutrađan, u nedjelju. Mnoštvo djece je recitiralo i pjevalo Božiću iza Mise kraj jaslaca.

Blagoslov kuća

obavljalo je nekoliko svećenika u isto vrijeme. Naši dobri, susjedni svećenici. Tada su i mnoge kuće "preskočene": ne poznaju naš svijet. Naknadno smo dosta toga "popravili". Svakako, i ove godine svećenik je zvan kod nekih po prvi put. Ovo nas obično najviše i veseli.

Izveštaj zajednice

održali smo u nedjelju 2.I. podvečer. Ne uspijevamo okupiti veliki broj vjernika. Opat je govorio općenito o Zajednici i njenim problemima. Poglavlja izvještaja odnosila su se na: STATISTIKA: Grad ima c.2.700 duša. Katolika po krštenju 2.500- po srcu c.2.300-u savjesti c.1.600- praktičnih c.900.

Osrednji broj polaznika nedjeljne mise: žena 150, muževa 80, ženske mladeži 50, muške 30, djece oko stotinu.

SAKRAMENTI: Sv. pričesti kroz godinu podijeljeno je c.20.000 suviše 5.200 u crkvi Sv. Nikole. Iz godine u godinu bilježimo stalan uspon.

Uskrsnu dužnost izvrši c.900 duša: tj. 60%.

Prvopričesnika bilo je 1970:24,-71:32.

Krštenja: 1970:20,-71:18. Očiti znak opadanja nataliteta i krštenja.

Vjenčanja: 1970:8,-71:11.-Civilnih je dvostruko iz godine u godinu.

Umrlih: 1970:23,-71:28. Ovdje "napredujemo".

VJERONAUK: 4 Niža razreda: upisano ih 100-dolazi više-manje jednako.

4 Viša razreda: upisano 104-dolazi ih oko 90.

Škole Višeg stepena: upisano 70-dolazi ih c.60.

"Pod Sv. Antun" za djecu iza Pričesti: dolazi ih c.15.

Školski obveznici (kršćanski) općenito polaze Vjeronauk (prema godištima): od 90% do 40%.

KATOLIČKI TISAK: više-manje kreće se kao i prošlih godina.

AKTUELNI PROBLEMI ZAJEDNICE: Stanje u kleru, autoritet u Crkvi, međusobni odnosi, proslave.

EKONOMSKO STANJE: financijski prihodi Crkve i Riznice i glavni troškovi.

Potom su iznijeli svoje izvještaje predstavnici župskih ustanova- donosimo ih iza ove Kronike.

Zaključak Božića

Vodokršćem smo svečano zaključili Božićno slavlje. Večernja Euharistija, svečanost u Veloj crkvi bila je svečana i zajedničkarska.

A nakon Bogoslužja oko 150 djece,mladeži i odraslih okupilo se u opatski dvor na blagoslov kuće.Svatko je bio radostan,vedar i od do maćina počašćen.

Izveštaj pastoralnog vijeća

Župsko Pastoralno vijeće u Korčuli postoji od 22.II.1970.na temelju koncilskih dekreta. Ono ima 24 redovna člana,a u punom plenumu oko 40.

Kroz prošlu godinu 71.održano je 6 sastanka.Raspravljali smo o mnogim problemima.Ipak dominiralo je pitanje ukinuća pontifikalnih od ličja našoj korčulanskoj crkvi.

Učinili smo sve napore,poduzeli sve korake u našoj moći da se odličja sačuvaju ili pak da se nečim adekvatim kompenziraju.Zainteresirali smo stotine sugrađana izvan Korčule i mnoge naše prijatelje informirali.Veliko mnoštvo pismenih predstavki upućeno je sv.Stolici,Biskupima i Saboru biskupa Jugoslavije.Zamoili smo za odgovarajuću pomoć i mnoge naše gg.Biskupoznance Korčule.Uputili smo opširni podnesak Saboru Biskupâ predlažući,da bi poduzeli kod Sv.Stolice izuzeće Korčule od opće Odluke ili pak kompezaciju Korčuli time,da se obnovi titula nek.Korčulanske biskupije u tituli Dubrovačkog biskupa.

Usprkos velikog broja gg.Biskupa koji su o bećali podršku -Sabor biskupa u Zagrebu našao je za shodno da ne intervenira kod Sv.Stolice,nego da prešutno prepusti Njoj eventualnu inicijativu. Vijeću je rečeno i to,da je naš g.

Ordinarij sve moguće rekao i učinio,kako bi se našlo neko zadovoljno rješenje.

Koliko nam je do danas poznato: šutnja Rima se nije izmjenila.

Kao drugi naš važan zadatak bila je proslava 400 god.oslobodjenja Korčule od opsade Turaka.Svi smo bili u tomu angažirani,Kako vam je bilo vidljivo,a i poznato drugima-Svečanost je završena s velikim uspjehom u svakom pogledu.

Pred nama stoji ostvarenje zaključka zadnjeg vijećanja: naše sudjelovanje proslavi 1000 god.čašćenja sv.Vlahe.

Naša su vijećanja i rasprave bile vrlo žive,a vjerujemo i plodonosne i tako pomogli župniku-opatu i koristili čitavoj Zajednici.

(Izveštaj podnio Tajnik)

SASVETANI Izveščuju...

Gaštalđ Bratovštine Jakov Denoble prikazao je u svom Izveštaju svestrani rad sadašnje P-rokure od njezinog nastupa pred 2 i pol godine.

Prikazao je raznovrsne radove: Bravarsko-mehaničke-električne-stolarske-kamenoklesarske-ličilačke-umjetno-restauratorskenabavljiačke: tonige,liturgijsko rublje,vosak, crkvene potrepštine.

Oni najvažniji poslovi:

popravlak zvonika,prozorske željezne ograde,krovni kanali,nrojni držači i baze torcima,dva metalna stalaka za čitanje,metalni veliki stalak za manje torce,nove krune,velika vitrina za srebro,obnovljena elektr.instalacija uz mnoga nova

rasvj. tijela u crkvi i dvorani, -četvero teških vrata, troje prozora, parketi na pijevnici, 9 velikih stalaka za tonige, garnitura sjedala na baldaturu, - u prozorima dvorane kontrapragovi, zatvoren veliki prozor na južnoj strani crkve, - obnovljena boja drvenariji, sve krune bojene u zeleno-crveno (boje Bratovštine), - obnovljeni bakreni ceterali, dio grupe Pietà na oltaru (ostalo je označeno u rubrici rest. radovi), - 68 novih toniga, stare popravljene, - obnovljeno misno ruho, - nabavljeno mnoštvo crkvenih i bratimskih sitnijih stvari za uporabu, - nanovo bojena dvorana, obnovljena bratim, zastava, itd.

Gaštalđ je istaknuo obnovljeni duh bratima što se očituje u do sada nevidjenom broju bratima u procesijama, osobito na Vel. petak. Prokura je pružila pomoć nekim siromašnim članovima. A kako je običaj-Bratovština sudjeluje u svim određenim časovima Zajednice.

Izveštaj Sv. Roka

U ime prokure Bratovštine sv. Roka prikazati vam rad i poslovanje kroz minulu godinu.

Upisanih bratima "od odijela" ima preko 100.

Duhovni život s obzirom na današnji tempo ži vota donekle je zadovoljavajući. Mogao bi i trebati biti bolji. Manji je broj redovnih polaznika nedjeljne Mise, a mnogo veći onih koji to čine samo za velike blagdane. Većina obave Uskrsnu svoj dužnost.

Sudjelujemo u dostatnom broju svim obavezama liturgijskog karaktera, a bratima ipak je najviše na velikim procesijama, osobito na Vel. petak.

U Bratovštini ima lijepi broj mladih. Polaze vjeronauk, učevstvuju s radošću glavnim crkv. manifestacijama, iako bi mogli biti daleko bolji i zahtosniji.

Naš odnos prema Zajednici je na visini, a sudjelujemo u svim župskim akcijama, osobito u Banki Sv. Jozipa. Vršimo obaveze prema mrtvima bilo na sprovodu bilo sa kantalenom u crkvi.

Naše glavne svečanosti jesu sv. Rok i Gospa od Zdravlja. U crkvi sv. Justine pak sv. Vlaho i Gospa Kandalora. Zahvalni smo gradskom kleru za svu pomoć, a isto tako i svećenicima po Otoku, koji uz minimalnu nagradu rado pomognu. Posebno smo zahvalni za pomoć časnim Sestrama.

Naši prihodi sastoje se od milostinje, minela, kolette i darova braće izvan Korčule. Naša sala je uređjena, spremna da primi turiste-posjetnike, ali nažalost teško je naći podesnu osobu koja bi se za to angažirala.

Naši izdaci bili su za vosak, popravke, nabavu novih toniga, povećati trošak za obnovu Zadnje večere u dvorani Bratovštine.

Osobito se zahvaljujemo našem bratu don Joži Geričiću koji radi slabog zdravlja, a uz pomoć naše sestre Tine Drušković svakodneвно služi Misu u crkvi sv. Justine. Velika je nužda i naša b. riga, kako bismo krov ovoj crkvi obnovili. Nadamo se da bismo uz pomoć braće i vjernika, a i nadležnih faktora za spomenike tokom ove godine poduzeli radove da se Sv. Justina sanira od vlage.

Eto, toliko smo smatrali potrebnim da vas obavijestimo o našem radu i brigama, a na vama je da nas ocjenite i prosudite.

Jakov Vilović

gaštalđ

REKOŠE Mihovilec

(Izveštaj podnio A. Portolan, prokuratur)

Našu Bratovštinu zadesila je u prošloj godini posebno bolna i velika nesreća smrću zaslužnog gaštalda Toneta Matijaca. Nakon njegove smrti sazvana je Balotacajun-Skupština te izabrana nova Prokura na čelu sa Djinom Tasovac.

Rad prokure u Bratovštini tekao je svojim uobičajnim putom. Zalagali smo se da nam proslava Gospe od Utjehe na Duhov. ponedjeljak bude što svečanija, budući je to bio uvod u našu opću Proslavu 400 god. Obrane od Turaka. Proslava je zaista bila svečana uz Trodnevlje pred Gospom, koja je za tu prigodu bila prenesena u Velu crkvu. A u procesiji bilo je ukupno oko 100 braće, Mihovilaca 48- što se do sada nije čulo.

Sudjelujemo u svim poslovima, savjetovanjima i odredjenim nastupima unutar župske zajednice.

Kažu nam, da imamo "legiju stranaca" u svojim redovima. Kamo sreće da je tako kod svih u što većem broju: bio bi to znak da su naše strukture i tradicije prokušani mamac za sve kršćane, makar ne bili s naših strana.

U našem radu, obnovili smo veliku sliku glavnog oltara, jednu brodsku zavj. sliku. Nabavili smo materijal i dajemo izraditi 40 novih toniga. Nabavili smo također veći broj "žunti" torcima.

Sve u svemu, naši prihodi od milostinje, godišnjih minela, koletta, darova od braće izvana, te od prihoda naše dvorane koju posjećuju turisti: troše se za redovne poslove, nabavu i obnavljanje. Pred nama stoje veliki radovi: krov, klupe, - uzdajući se u pomoć Gospe i dobrotvora.

BANKA Sv. Jozipa

Naša karitativna ustanova "Banka Sv. Jozipa" postoji već 6 godina. Njeno djelovanje je dobro uhodano i može se reći da je postala pojam ne samo nama u Korčuli nego i našima po svijetu. Sve češći su naime darovi koji pristižu Banki od Korčulana i Prijatelja kao pomoć potrebnim.

Tokom g. 1971. djelatnost Banke bila je usmjerena na potrebne, siromašne, zaboravljene u našem gradu, ali kadgod se pokazala prigoda Banka je prema svojim mogućnostima pomagala i onima dalje gdje god oni bili, bez obzira tko su.

Prokura je održala 8 radnih sastanaka na kojima se kao i uvijek raspravljalo o nizu slučajeva za koje smo doznali ili koji su nam se obratili, pokušavajući da svakomu pomognemo koliko se može: materijalno, savjetom, posjetima i slično.

Posebna briga Banke bili su osamljeni starci i bolesnici: tu smo pokušali učiniti koliko je bilo moguće.

Naša sredstva ra rasploganju kroz ovu godinu iznosila su oko milijun st. din. Određene su to milostinje kroz godinu, doprinosi župljana, prijatelja i domorodaca, doprinos umjesto vijenca na ođar, itd. Posebno je sakupljeno na blagdan sv. Josipa pri dječjoj Akademiji i o blagdanu Gospe od Zdravlja.

Redovitu mjesečnu pomoć primaju četvorica u gradu, a 25 puta intervenerali smo većim doprinosom potrebnima. Predano o Jubileju nadbiskupu Msgru Franiću sto tisuća za siromahe Splita.

Ustanovi za distrofičarsku djecu u Zagrebu poslano je 250 tisuća suviše 50 tisuća od Riznice. O Uskrsnom i Božićnom darivanju utrošeno je ukupno 280 tisuća. Starima-nepotrebnima učinjena je samo počast, dok je 13 obitelji pomognuto.

Posebno važna i lijepa akcija Banke ove godine bila je organizacija susreta staraca i bolesnika s Kristom, Gospođom i vjernicima u crkvi Sv. Svetih uoči proslave Obrane Korčule, 11. rujna.

Članovi Prokure obavijestili su, pozvali i doveli (pješke ili autom) brojne bolesnike i starije na susret i Euharistijsko slavlje. Za mnoge je to bio jedan od najljepših trenutaka naše inače tako uspjele Proslave. Odlučeno je da se ovakvi susreti organiziraju i nadalje.

Nekoliko kvintala odjevnih predmeta sakupljene osobito o svetkovini Gospe od Zdravlja otposlano je ove godine Karitasu u Zagreb: oni najbolje znadu komu je potrebno i gdje upotrijebiti.

Na našem području (Korčula, Pupnat, Orebić) dano je odjeće za 18 osoba, uglavnom za djecu i stare.

Na kraju ćemo i ovog puta ponoviti: Prokura Banke nastoji prema svojim mogućnostima djelovati i pomoći u najboljoj vjeri. No Banku ne čini samo Prokura nego i svi članovi naše župske zajednice- koji Banku svojim velikodušnim darovima održavaju- pa stoga molimo svih da bez suzdržavanja slobodno i otvoreno reknú svoje primjedbe i sugestije za rad, za akciju ondje gdje je osobito potrebno, a nije uočljivo. Tako će se nama pomoći stvarno uvijek s istom mišlju:

u svakom čovjeku koji trpi- Krist trpi; pomažući bratu čovjeku- iskazujemo ljubav Kristu!

Tieni Tedeschi, član Prokure.

JUBILEJ Zaštitnika

Od god. 1828. sv. Vlaho uzeo je pod svoju zaštitu i otok Korčulu kao sastavni otada dio Dubrovačke biskupije. Inače u Korčuli se častio sv. Vlaho još u XIII st.

Za Proslavu 1000 god. kulta u Biskupiji spremali smo se rječju, molitvom i Trodnevljem mjesec dana prije. Posebno smo s radošću proslavili svetkovinu sv. Vlaha 3. II. A u vrijeme Trodnevlja imali smo u našoj sredini i Svečev kip iz dubrov. sjemeništa koji je prošao nekoliko župa našeg Otoka.

A 6. veljače- nedjelja Proslave- krenuli smo autobusima u Dubrovnik. I ovaj Dan bijaše darovan: prije i poslije vrlo loša vremena, a ova Nedjelja, svjetla, vedra, topla- kao po narudžbi! Predviđjali smo veći broj hodočasnika, osobito bratima. Odustali su mnogi u zadnji čas.

Svatko je dobio posebno knjižicu- vodič za našu grupu sa tekstovima i informacijama.

Od svake Bratovštine bilo je po 20 bratima sa njihovim sjajnim križevima, cereferalima, a gaštaldi sa pastoralima.

Ukupno nas je bilo c. 150 predvodjeni našom velikom zastavom sv. Todoru.

Molitva i pjesma začiniili nam put-vožnju do Dubrovnika. A onda smo ušli u samostan o. Dominikanaca koji nas primiše kao rođenu braću. Sve imahu otvoreno: samostan, kuhinju, crkvu, naklonost i svoja srca.

Najprije smo u njihovoj divnoj crkvi imali Koncelebraciju, ispovjedali se i većim dijelom pričestili. Oduševljavao nas njihov Pjev. zbor. A kažu da je lijepi broj Dubrovčana prisutan zajedničkom slavlju bio impresioniran našim psalmima i recitacijama.

Nakon crne velike kafe od bijelih velikih dominikanskih srdaca -sredjeni korporativno krenuli prema Katedrali. Usprkos goperskoj finoći zakasnivši jedva smo izvojevali nekakav "tunnel" na viđik Katedrali. Vrlo disciplinirani držali smo "dušu u se". Ali naš najmladji, velečasni gospodin ministar Lino na rukama majke preplašio se-šta li?- one mase i gužve i izdao nam "monolitnost" i naš znoj...

I na kraju krenuli smo u procesiju, a da nije nitko manjkao. Psalmi, kantici i Svečeva himna orili se Dubrovnikom... I tako su predvodnici don Božo i don Ivo gotovo "izgubili dobar glas"--dok su gaštaldi i križonoše imali sasme drugog posla: branili se od dobrih duša koje su nalijetale na poljubac križa, sveca ili njihovih ruku u gvantama...! Opežili smo i to, da su neke dubrovačke Korčulanke zaplakale kad vi dješe opata ne onako kako gledahu opata Kalogjera u istoj procesiji god. 1941....

Na povratku prodjismo kroz hram sv. Vlahu na poklon Svecu, a pred Katedralom poljubismo častnu Glavu. Konačno pjevajući psalme vratismo se našim Ocima...

Desetak naših ne mogosmo se oteti Prioru i o. Veselku, nego udjosmo u refektorij. Drugi se častili u klausturu, Kapituлу i po Gradu....

Oko 4 sata popodne krenusmo sa Pila autobusima natrag svi čitavi i na broju.

I na putu -kao pravi Korčulani- morali smo se zaustaviti u -Malom Stonu... I tada smo shvatili da se kao organizatori grđno prevarismo: sve smo predvidili, sve uredili, -a nismo mislili na ovu "postaju": trebali smo unaprijed osigurati mušule, prstiće, kamenice... Sa praznih stolova zaokrenusmo gubice autobusa hitro naprijed-sve do Velikog Stona! Stadosmo, nešto malo istraživači nadjoše, nečim se okrijepiše...

A kad se ponovo nadjosmo na našim kontradama-naše duše i srca i kretnje bijehu nam dugo i dugo prepuni nezaboravnih utisaka ovog nevijednog dubrovačkog i našeg zajedničkog Slavlja...

o o o o o o

+

o

Nedavno stiže nam slijedeće pismo:

Odbor jubilarne proslave zaštite sv. Vlahu iz zahvalnosti je ponukan, da ovim načinom posebno zahvali u prvom redu Vama, dragi Opatе, kao organizatoru brojnog korčulanskog hodočašća.

Hvala svim župama korčulanskog Dekanata na učešću sa barjacima i tonigama.

Nadasve hvala dragim Bratovštinama grada Korčule, koje su onako sjajnim nastupom u tonigama i sa Križevima ukrasili velebnu jubilarnu procesiju od 6. veljače. Njihovo sudjelovanje u procesiji bio je vrlo atraktivan prizor. Po stoput hvala svima bratimima! Taj njihov doprinos koštao ih je i troška, dangube i žrtve. Sve su to rado doprinijeli za uspjeh zajedničke nam jubilarne proslave. To im hoće i može naplatiti sami dobri Bog.

U onako strahovitog konfuziji onoga dana možda smo propustili iskazati Vama i Vašim i našim dragim hodočasnicima sa otoka Korčule pot-

rebitu pažnju, kakvu ste zaslužili(...). Trudili smo se(...)

U Bogu i sv. Vlahu najusrdnija hvala i gorljiv pozdrav. Za jubilarni odbor:

Dubrovnik, 6. ožujka 1972.

Don Jozo Mihovilević

Sv. Josip....

Ove godine blagdan sv. Josipa Crkva je liturgijski slavila u subotu, 18. III., jer na nedjelju Prvu Muke (19. III.) ne može se liturgijski slaviti.

Međutim mi smo spomen na Sveca ipak imali u nedjelju na Veloj misi, iza koje su naša djeca priredili skromnu akademiju u kojoj je nastupilo preko 50 djece.

Djeca su pjevala uz ritmičke vježbe i prikazala mali igrokaz "Skrbnik".

Članovi pokure Banke skupljali su doprinose vjernika u korist potrebnih.

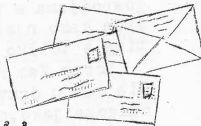
Pogotovo Misna svečanost bila je vrlo ugodna uz veoma lijepi broj vjernika i mnogo sv. Pričesti osobito mladih.

Molitve....

Popodne smo održali zadnje "Molitve" u Svima Svetima; uvečer počimlje ciklus Koriz. propovijedi.

Čini se da nam djecu i mlade Molitve ne zanimaju. Jedva smo ponekoje vidjeli.

Pišu nam....

Gr. Nordende, 4. IX. 1971.

... Nakon duljeg vremena izbivanja sa nedjeljnih misa odlučila sam tome učiniti kraj i "uklopiti se" u vjerski život mjesta u kom živim. Kao i ostale katoličke crkve po manjima mjestima po Njemačkoj tako je i naša: nova i moderna. Upao mi je u oči rezbareni Križni Put, djelo umjetnika-naivca Flatti koji ovdje živi, a atelier je izgradio iz nekadašnje staje. Čula sam, kako taj poznati umjetnik prije nego počme raditi čita Sv. pismo. Taj Križni Put je lijep, osjeća se vjera i nastojanje to izraziti baš kao što su to činili bezbrojni pobožni njemački umjetnici Srednjega vijeka.

Ali sv. misa jučer nije bila lijepa. Bilo je toliko buke, pardon "muzike", da nisam mogla moliti. Bila je to misa za Školsku djecu. Obred su pratili s nekom vrsti lupanja po nekim modernim instrumentima. Pjevali su dosadno, sa po spanim glasovima. U crkvi pretežno vremesne go spodje, sve korektno obučene sa gljivastim klobucima bijelim, sivim i tamno modrim. A sv. Pričest bila je po mom mišljenju nedolična. Stajali smo naime na nogama, a svećenik nam dijelio Hostije u ruke, a mi onda stavljali u usta. Bila sam smetena, bilo mi je da vičem... Naprotiv, pri tomu mi je jedino bilo dirljivo vidjeti među

gospodjama s klobucima pokojeg dugokosog mladića kako nježno uzima u ruku i prinaša je ustima s toliko čedne bespomoćnosti...

Moram Vam reći, čini mi se sve ovo tužno! Došla sam u crkvu po utjehu, željna sam osjetiti nadzemaljsko, mistiku, tajanstvenu ljepotu - a što sam našla? Ono isto, što i na ulici. Da je kruh - kruh, kamen - kamen, i - basta!

Znam, sa ovim godinama i s mojim životnim iskustvom treba biti čeličan. Sve to mi je poznato, ali kad biste znali koliko je teško biti u ovoj užasnoj samoći. Tudi je mi je sve, makar jezikom dobro vladam, cijene me i vole. Ali ipak teška je služba školska s ovom djavolski zlom djecom, što mi trga živce, oduzima mi često volju za rad. Eto, u svibnju 72. imat ću svoju izložbu u Hamburgu. Ali ne mogu puno vremena posvetiti svom umjetničkom radu. Nema uvijek vremena, a niti raspoloženja.

U ovakvoj jurnjavi vremena koliko je vjerno duši potrebna izvjesna mistika! Pred neko vrijeme bila sam u društvu s jednim svećenikom iz Praga koji je završio prašku slikarsku akademiju. Razgovarali smo o umjetnosti, o religiji. Prag - ta kolijevka mistike! Pater Horak (tako se zove) rekao mi je, da mu se ove novotarije po našim zapadnim crkvama nimalo ne sviđaju. To je blizina protestantizma. Čine se ustupci i pri tome se ne primjećuje, da oni toga ne čine. Mi bismo morali "demistificirati" sve vjersko, da bi postali još moderniji nego su to oni - protestanti...

Zar da nam se uljuljaju sve naše lijepe i potresne tradicije? Mislim posebno na Vas, na Lumbardu. Korčulanske tradicije, procesije su s jajni je, kičeni je, ali ono tiho hodanje po kame

nitim putovima, po škrapama u Lumbardi; pa ona mala svjetla po zidovima koja pale mladići se laja, pa one postaje gdje smo svi pali ničice, a don Jozo molio blagoslov za polja i vinograde da ih Bog očuva od grada, a nas od glada i rata! Pa opet tiho hodanje uz Misericordia, a tišina noći, miris prirode, svjetlucanje očiju koje se žare od vjere... Ma kome ću ovdje ovo pričati? Koga to zanima? Mi koji smo to osjetili - nama u daljini to manjka. Kad mislim, onda se ponosim da i ja makar malo pripadam tamo: znam da ima još nešto lijepo makar i daleko, a što je i moje....

Gordana Kállner "

BRUNO PROF BULIĆ IZ ZAGREBA: RODJENI BRAT ŠJOR
DOTURA LUIGIA IZ "MALEGA MISTA":

"...presvitla Lanterna izručila je i meni lijepe čestitke, ali i obilje duhovne hrane i informacija s našeg najlipšega otočjeg Malog Mista...

Saznao sam tako i za onu "puficu" na Vašem licu: koliko uznemirivanje, zar ne? Srećom i Bogu hvala da ste se je oslobodili! Želim Vam puno zdravlja i čuvajte se barbiera i pribora za brijanje. Zašto nobi pustili braću? Mislim da bi Vam lijepo pristajala, ali znam što Vi mislite (Bruno je huncut - pun morbina). Ma tko može to zabraniti, kad i Mons. Bukatko ima Hoši minovu braću!..

Mislim na Vašu Banku! Velika i radosna je stvar imati na našem hrvatskom primorju tu veliku kršćansku solidarnost u prošlosti, a i danas. Zapravo prije Koncila stotine godina! Danas dolaze raznorazni čakulati o solidarnosti

u humanitetu među ljudima-a tu je živi stoljetni primjer kooperacije jedne tipične starodrevne prakse ljudske i kršćanske samopomoći...

Kad imate pomoćnika, imati ćete više vremena posvetiti se kulturnom i naučnom radu; posvetiti se onim rijetkom reme-djelima što traže Vašu zaštitu i njegu. Jer taj posao je tako vrijedan i za našu kulturu tako častan.

Uostalom danas je svćenika za takav rad manje nego ikada. Mnogi još traže djelokrug rada, čekajući u strahu da im biskup zabrani ovo ili ono. A biskupi opet strahuju da im netko iz Rima ne zapapri iznenada svaku odluku. A vjernici puni želje za duhovnim napredkom, ispijaju po krčmama kvartine i ne usudjuju se reći ni Amen. Starije gundjaju radi pričesti na ruku. Kao da to nije zapravo svejedno. Ali uza sve to, Kristova, naša Crkva živi. Pa nikad do sada nije bilo više Njezine prisutnosti između naroda i u narodu. Živi Krist nikad ne umire...

Kako vidite, ja sam u nekoj euforiji optimizma, iako priznajem da ima dosta pitanja koja ne smatram uputno ni spominjati. No, sve to su samo vremenski akcidenti, prolazni i ljudski.

Mi smo kao sol s kojom se soli, kao svijetlo s kojim se rasvjetljuje tama, ali mi nijesmo sebi svrha. Narod, taj fenomen Božje volje, on je subjekt i objekt u kojemu i za koga Bog djeluje.

Zašto bi Bog upotrebljavao goruće grmove i brod Sinaj-kad je stvorio ljudsku misao, kojoj On najlakše komunicira. Zar nam Bog ne govori? Kaspita! Mislim da govori vrlo rječito, -ali ljuđi Njegovu poruku prilagodjuju onoj drugoj strani ploče, gdje svira nečastivi... i tako se stvaraju kompromisi između dobra i zla te nastaje polu-istina i polu-vrlina. Od dva oka jedno je uvi-

jek zatvoreno, od dva uha jedno ne čuje. (Kao kod mene!)

Neka dakle Lanterna bude na službu. Ona nije samo detalj cvjetajuće gotike Korčule, nego deka lumeni kršćanskog uma, što svijetli našoj sadašnjici.

Još malo i nagruvati će se Korčula blaziranim turistima, Krpice i krpetine. Šarenilo bazara, limunade, puno limunade. More kiča, kreveljenja i epileptičkih trzaja po plesnjacima. Mazut i nafta zagadit će ostatak tih danteovskih tjeleša purgatorija i slika je infernalna...

Treba nam biti na koljenima... Dobrota jedina spašava, pa neće biti soli da okameni Lotovu pratnju..."

JOSIP RUKLJE, župni, KOSTEL- Hrvatske Zagorje:

"Došla mi je u ruke Lanterna i to zadnji broj posvećen sav 400 g. slavni dana Korčule... Čitao sam sve, po redu, i osjećao sam se kao da sam tačno uz Tebe! Uživao sam, kako si to sve divno organizirao sa svojim junacima. Tvoj govor na banketu posebno je vrijedan pažnje, jer nisi nikoga zaboravio i svakom po zaslugi uzvratilo!

A nasmijao sam se slatko i na završetku onom koji to zna tako "domaći" po korčulanski proćakulat i iznijeti svoje primjedbe na sigurno velike izvješćaje novinstva, koji to na svoj način gledaju, a na "Glas K." koji takvim svečanostima daje manju važnost nego onim oglasima nesretno zaljubljenih... Krasne su i pjesme Luke Depolo i s. Elvire. Čestitam svima. Tebi napose...

Joža Kostelgradski."

Náša KATEDRALA

Korčulanska je katedrala jedna od najznačajnijih gotičko-renesansnih gradjevina u Hrvatskoj, ona je najvrijedniji kulturno-povijesni i umjetnički spomenik Korčule.

Podignuta uglavnom u XV stoljeću nosi na sebi ne samo stoljetnu patinu i breme godina nego i pečat povijesti i života našeg Grada.

U debelim arhivskim svescima i brojnim dokumentima starog arhiva korčulanske Biskupije, sa požutjelih i ponekad jedva čitljivih stranica otkrivamo, doznajemo o ljudima, ubivenjima i nadaćama koje se isprepliću uokolo ovog časnog zdanja- naše drevne Katedrale.

Gradili su je pretežno domaći sinovi: korčulanski i dubrovački kamenari, ukrašavale je umjetnine znanih i neznanih majstora.

Brinuli se o njoj mnogi: biskupi i opati, Kapitol i Veliko gradsko vijeće, uglednici i obični mali naš čovjek. Nekima ostadoše imena zabilježena u dokumentima, drugi su zaboravljeni. Pa i pak svi oni, znani i neznani dadoše svoj doprinos, svoj djelić ovom spomeniku: učiniše ga lijepim, ljepšim, cjelovitijim, dragocjenijim.

I pisali su o Katedrali mnogi, ne samo službene spise, ugovore i biskupske izvještaje vizi-

vizitacijā o njoj, već i znanstveno pokušavajući prodrijeti u tajne povijesti njenog nastanka i gradnje. Od Farlattija, Dimitrija, Jacksona, do Trojanisa, Bodulića i Karamana ljudi pera i znanosti ostaviše zabilježene svoje misli, otkrića i ocjene o korčulanskoj Katedrali.

No tek je dr Cvito Fisković monografijom "Korčulanska Katedrala" iz 1939 god. zaokruženo i dokumentirano prikazao cjelokupnu povijest gradnje i preuredjenja Katedrale, opisavši je stručno i estetski do u najmanju pojedinost. Upravo je on i otkrio dokumente s imenima Andrijića, Dragoševića, Pavlovića i dr. te tako dokazao da nam Katedralu sagrađiše naši a ne strani graditelji.

oooooooooooo

A danas - zar se danas zaustavilo vrijeme za našu Katedralu?! Zar je na njoj učinjeno već sve što ju je moglo uljepšati; zar je o njoj napisano i rečeno sve što se moglo i trebalo reći? Svjedoci smo da nije tako.

Došla je ova Katedrala do naših dana kao vrijedna, časna - ali oronula starina. Vrijeme je na njoj ostavilo duboke tragove, a ponegdje i nesavjesna i neukusna ljudska ruka.

Od 1950-1970 god. Katedrala doživljava svoju renesansu. Materijalnim doprinosom Republike i vjernika-Korčulana, a neumornim zalaganjem, idejama i radom Opata, Katedrale i sve njene umjetnine su popravljene, obnovljene, zasjale novom vrijednošću. I ne samo to: umjetnička djela modernog, našeg vremena nadjoše odgovara-

juće, svoje mjesto u Katedrali- kao svjedočanstvo budućim generacijama, o neprekinutoj niti kulturnog stremljenja ovog grada.

Isto tako korčulenska Katedrala ostala je i nadalje zanimljiv i značajan predmet znanstvenih istraživanja i pisanja mnogih stručnjaka i esteta.

Kad u ljetnim mjesecima tisuće i deseci tisuća posjetilaca izražavaju svoje divljenje nad ovim djelom hrvatske umjetnosti, ne smijemo zaboraviti da mu je baš naše vrijeme, naša generacija udahnuła taj novi, osvježeni život.

oooooooooooo

Jest -u srcu Korčule i Korčulana traje i živi ova Katedrala.

Rekoh ŽIVI -ali zar može živjeti kamen i zid, slika i kip ?

Može živjeti i živi- ali ne sam, sebe radi- jer onda bi stajao kao nijemi, mrtvi svjedok svoje prošlosti i ljepote.

Može živjeti i velim ŽIVI jer kroz nju struji život naš- Korčulana.

Od krsnog zdenca do pogrebnog requiema prolazimo s njom dane našeg djetinjstva, mladosti, zrelosti i staračkih koraka. U sjeni njenog visokog zvonika, uz otkucaj njenih zvona- svijesni uvijek da je ona tu!

Dolazimo joj, vraćamo se uvijek kao najdražem prijatelju, još više, kao nečemu što je dio nas samih, što je sraslo s nama.

I ne bismo znali, mogli reći kada nam je bliža, draža, ljepša, potrebnija: dali u djetinj-

skoj vedrini jaslica iz Badnje noći, dali u jedinstvenoj tišini plamsanja stotina toraca i bratimskih toniga Velikog Petka ili u raspjevanom slavlju Uskrsnog jutra !?

oooooooooooo

Nasljedismo je kao haštinu djedova- očuvamo je i obnovismo kao svjedočanstvo našeg života danas u uvjerenju da će i u buduće živjeti svojim životom tradicije, ljepote i ljubavi, ona:

N A Š A K A T E D R A L A .

A . F .

KADA NAM USKRSNO JUTARNJE SUNCE POZLATI
KRIŽ NA KATEDRALI- POSEGNUT ĆEMO ZA PRE-
GRŠT

ARČIZA	-	ZA	NAŠE STARCE
LJUBICA	-	ZA	NAŠE MAJKE
VIJOLA	-	ZA	NAŠE MUŽEVE
SNIGA	-	ZA	NAŠE MLADE
FREZIJA	-	ZA	NAŠE PRIJATELJE
CIKLAMA	-	ZA	NAŠE DOBROČINCE -

ŽELEĆI SVIMA :

S R E T A N U S K R S !

NEKROLOG

3.VIII.ostavila nas je MARIJA IVELJA r.Montina u svojoj 71 godini.Dugo i strpljivo je ležala i obnavljala svoju predanost Gospodinu.

6.IX.grcaj tuge prošao je čitavim gradom: tragično je na morskom sportu stradao MIROSLAV GRANIĆ u 21 godini.Malo zati je izdahnuo.A dijele ga samo godina i tri mjeseca od tragične smrti brata Ratka.Dva mlada hrasta,dviije dobrote,a jedno srce.Nedjeljivo srce Korčule nosilo ga na poćivalište u Žrnovo,gdje se priključila i nova bol.

18.X.umrla je u Splitu RINKA JURIĆEK r.Jerićević u 72 god.života.Željela je da joj tijelo počiva u njezinoj Korčuli.

4.XI.umrla je u Trpnju KATA ud.FILIPPI u 76 god.života.Dobra naša starica željela je počivati u groblju sv.Luke uz svog pok.šjor Toneta.Mnogo je bolovala,mnogo trpjela,mnogo voljela i molila.

14.XI.redovnički urešena i pripremljena otišla je svom Zarućniku č.s.TOMAZINA JURIĆ,dominikan-ka,u 87 godini.Bila je okružena najvišim darom na svijetu:ljubavlju svojih sestara.A kako je lijepo i lako umrijeti dobrim dušama,kad ih Gospodin uvijek prati.

24.XI.izgasio se žižak zemaljskog života LUCE FORETIĆ,u 91 god.života.Nosila je na sebi "17 bolesti".Ali je nosila nepatvorenu ljubav i vje

ru prema Isusu.Bijaše mnogo godina skrbnica oltara sv.Antuna.Generacije korčul.žena odgojene su na njezinoj šivaćoj mašini.

27.XI.prestao je život MILANU FRANJKOVIĆ,u 63 godini.Dugi niz godina,usprkos operaciji grla prijateljskom i ljubeznom pojavom bijaše svima prijatelj.Volio je zaći u crkvu kad nema drugih i sa Raspetim razgovarati...

19.XII.naglo je preminuo PAVAO VLAŠIĆ,u 73 godini.Ali za takav put bijaše uvijek spreman kao kršćanin.Pokopan je kraj svog Iva u Pupnatu.

20.XII.naglo je preminula na odmoru u Hvaru DRAGICA BESA r.Gimnio,u 74 godini.Ispunila joj se želja da počiva u rodnoj Korčuli.Živjela je inače u Zagrebu.

11.I.1972.iznenadila nas smrt MARIJE FORETIĆ r.Kriletić u 62 godini.Bolovala je od šećera.Pripadala je broju dobrih,vjernih Gospodinu.

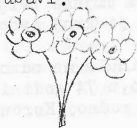
15.I.ostavila je krug svoje djece VINKA SIMUNIĆ r.Jerićević,u 82 godini.Živjela je u Dubrovniku.Bijaše sretna mati koja ljubi i koju vlastita djeca ljube.Izdahnula je uz tepanje najvećoj ljubavi: svom Isusu.Preneseno joj je tijelo i pokopano u sv.Luke.

8.II.umro je u Blatu ANRO SESSA u 71 godini.Njegova ga sestra Marinka ud.Šimek ovamo prevezla da počiva skupa sa svojima.Smrt mu otvorila drugi Život pun nebeske spoznaje.

21.II.predala se Bogu JAKA JERIĆEVIĆ,starica od 90 godina.Nekada bijaše pomoćnica opata Kalogjera,Dobra vjera i dobro srce ispunjavali joj život.Uz svoje pokopana je u Žrnovu.

5.III. prestalo je kucati dobro i skromno srce PETRA RADONIĆ, u 72 god. života. Nije mogao koristiti dugo ljubeznu pratnju najdražih: bijaše i scrpljen trudom i životnom borbom. I njegovo je mrtvo tijelo Korčula otpratila s mnogo poštovanja i pieteta.

19.III. ugasnulo se blago srce VALERIJE ud. PROVAZNIK, u 85 godini. Živjela je zadnje vrijeme ovdje kod kćerke gdje Inke Krenos. U Sinju je ostavila svoju Dragu Gospu i Franjevce. A ovdje je znajući sačekala dan sv. Josipa u punini svoje vjere i ljubavi.

SJEĆAMO SE I NAŠE POKOJNE BRAĆE I PRIJATELJA :

15.VII.71. preminuo je u Splitu DAVOR VIGNA u 65 godini. Preniješe mu tijelo u Dubrovnik. Nosi o je uvijek profinjeno i požrtvorno srce i za Korčulu i našu Zajednicu.

16.VIII. ostavila je svoje najbliže u Zagrebu JERKA GASPARIINI r. Boschi u 88 god. života. Podrijetlom iz naše sredine za nas se uvijek rado interesirala i pratila nas.

16.XII. u Zagrebu je preminuo dobri nam prijatelj dr. IGNAC TRGOVEC u 74 godini. Zagrebački vrli liječnik, mnog. ima dobrotvor.

16.I.72. Gospodin je k sebi pozvao u Lodi (Italija) odličnog kršćanina i roditelja GIUSEPPE

SACCHETTI, supruga Marije r. Smerchinich. Uz svoju odličnu i plemenitu Pratilicu života pripadao je i nama: bio nam je dobri prijatelj.

31.I. okružena najvišom ljubavlju svojih mnogobrojnih najbližih prešla je svom Gospodinu u 84 god. života VINKA GIASCHI r. Depolo.

U svom širokom srcu nosila je i sve nas u ovoj Zajednici, prateći nas misliju i žrtvama.

31.I. oslobodio se mnogih fizičkih boli dobri franjevac brat PAVAO ŽAKNIĆ-Peškira u 58 godini iz svog samostana u Omišu. Radovao se Lanterni i živo nas je pratio zajedničkim korčulan. srcem.

10.II. u dubokoj starosti preselila se s ovog svijeta ELIZA ARNERI r. Firenza. Krasna starica kulture, profinjenosti i vjere. Kćerka Dosi ud. Fattorini joj osobito godine gajila. Pokopana je u Zagrebu.

16.III. nakon kratke bolesti, iako je strpljivo dugo nosila patnje i križ života- naša dobra PINA KRSTULOVIĆ u 57 god. života. Ostavila je svoj Vinka i sina Anta. Nekoliko godina živjeli su s nama u Korčuli i više nas ne moguše zaboraviti. Pratili su nas živim srcem i darivanjem.

Liturgijski KALENDAR

2.IV.USKRS.- Počam od 6 s.svakog sata služi se Misa u jednoj našoj crkvi-po ustaljenom redu.

U 9,30 s.održat ćemo svečanu Uskrsnu procesiju do gradskih vratiju,a zatim Euharistijsku svečanost-preko koje će o.Ilar Lukšić franjevac održati završnu Uskrsnu riječ.

Uvečer u 18,30 bit će Blagoslov u Opat.crkvi.

25.IV.SV.MARKO EV.-ZAŠTITNIK KORČULE.-Uoči Svetkovine,na Vigiliju uvečer služimo Misu,Večernju. Prigoda za sv.Ispovijed. Na Svetkovinu jutarnje Mise u 6,30,8 i u 9,30 Velika.

Uvečer u 18,30 držimo Procesiju na pijaci,a zatim Euharistij.svečanost u čast Zaštitnika.

Pozivamo vas na svete Sakramente !

11.V.SPASOVO.- Ujutro Mise u 6,30 i 8 s.-A uvečer Misna svečanost u 19 sati.

21.V.DUHOVI.-Jutarnje Mise u 6,30 i Velika u 9 i pol,-preko koje ćemo pjevati Zaziv Duha Sv. uz sudjelovanje Braće. Uvečer Misa u 19 sati.

22.V.GOSPA OD UTJEHE.- U crkvi sv.Mihovila ujutro Mise u 6 i 8 sati. Uvečer u 6 s.recitirana Misa,a zatim svečana procesija kroz grad s Gospinim kipom.

Sutradan su ujutro i uvečer Mise u Sv.Mihovilu,te ćemo uvečer pospremiti Gospin kip.

VEČERNJE SVIBANJSKE POBOŽNOSTI -U CRKVI SV.NIKOLE.

Na TABLONU

In fin otvori nam se dom,ma ne više oni ojkulture,nego s kazaton:Školski centar.

Ništo ovakvega Korčula do sada ni vidila,a niti je čula!Sve je u njemu fino i šesno i lušuo:z: neka se zna ko smo i što smo!Samo niki govoridu da će vajat stavit sentinele oliti"gorile"na svakemu kantunu: di se fuma,zabavja i čistu botije...Baren će morat upozoravat:"Oćo narode,da ne biste po vragu šundrali koji elektrišni balun pred nosom...oli da ne bacite na tapison čike...u arule botije...nemajte ludo balat oli gveru inventavat budući jerbo su svuda neokolo cakla,kako da ste u veltrinama zlatara pokojnoga šjor Altura Marinovića,-i tako dalje.

A pokojan škvarenin Marin,meštar od disenja more sada mirno počivat pod čimpresima svetega Luke,jerbo mu se ispuni vapaj prid pedeset godina u hangaru iza Pervega rata- kada su naši meštiri činili svoju zadrugu,pa si iskali pomoć oli pomoć s bilo koje bande stvorit:"Tukalo bi da se komuna rivoldi na guveran i da proteji ovu sočjetad od škvari..."

Sadar su i komuna i zajednica i guveran dali puno bećini za ovi posal...Dom je na fundamentima od škvari...brigu vođu i skule i oteli i komuna...ma ipek najviše kolturni svit koji ulize...

S A D R Ž A J

RIJEČ VAMA	Str. 2
KRIŽEVI	" 7
KRONIKA DOGADJAJA	" 9
ZLATNI JUBILEJ S. ANGJELIKE	" 10
LITURGIJSKA KRONIKA	" 15
GODIŠNJI IZVJEŠTAJ PAST. VIJEĆA	" 18
IZVJEŠTAJ BRATOVŠTINE SV. SVETIH	" 19
IZVJEŠTAJ BRAT. SV. ROKA	" 20
IZVJEŠTAJ BRAT. SV. MIHOVILA	" 22
IZVJEŠTAJ BANKE SV. JOZIPA	" 23
TISUĆU GODIŠNJI JUBILEJ SV. VLAHA	25
PIŠU NAM . . .	" 29
NAŠA KATEDRALA	" 34
NEKROLOG	" 38
LITURGIJSKI KALENDAR	" 42
NA TABLUNU	" 43
SADRŽAJ	" 44

Naš telefon: (050)81-049

Naš Račun: "Marko Ev.", Korčula
344-620/2-7200, I. K. Banka, Split

God. VIII. Korčula 1972. Br. 1-2.

Arneri' Dr. Đuro - Grad

BROJ

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara: Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije — Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno
